

Sygn. akt VI K 15/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu w dniach 28.03., 09.05, 18.05., 04.07., 18.07.2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

W. K. (1) - s. J. i B. z domu C. ur. (...) w U., zam. U., ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

w nocy 23 sierpnia 2014r. w lokalu (...) w U. pow. (...) działając wspólnie z dotychczas nie ustaloną osobą wziął udział w pobiciu P. Ż. (1) w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu kilka uderzeń ręką powodując u niego obrażenia w postaci rany głowy, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy szyi po stronie lewej 2x3 cm, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy łokcia lewego 3x4cm, stłuczenia nosa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego W. K. (1) za winnego, tego, że w nocy 23 sierpnia 2014r. w lokalu (...) U. pow. (...) działając wspólnie z dotychczas nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu P. Ż. (1) w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu kilka uderzeń ręką powodując u niego obrażenia w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy szyi po stronie lewej 2x3 cm, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy łokcia lewego 3x4cm, stłuczenia nosa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk co stanowi przestępstwo z art.158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk

s k a z u j e

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** od oskarżonego W. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego P. Ż. (1) zadośćuczynienie za doznana krzywdę w wysokości 4.000 (cztery tysiące) złotych,

III. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 50,00 (pięćdziesiąt) złotych i zwalnia od uiszczenia opłaty sądowej.

IV. na podstawie art. 627 kpk **zasądza** od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. Ż. (1) kwotę 2.460,00 (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt 00/100) tytułem poniesionych kosztów postępowania sądowego, w szczególności ustanowienia jednego pełnomocnika w sprawie.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lipca 2017r.

W dniu 23 sierpnia 2014r. P. Ż. (1) udał się do baru (...) w U.. Spotkał tam kilku znajomych, wypił 2-3 drinki. Było już późno około 4:30, jak postanowił pójść po kurtkę, która była na zapleczu. Również koleżanka E. D. (1), z którą przez dłuższy czas rozmawiał powiedziała do niego, że też ma swoje rzeczy na zapleczu. Gdy razem szli w kierunku kuchni, nagle drogę zagroził im W. K. (1), który był z dziewczyną P. J.. P. Ż. (1) zapytał, czy może przejść, na co W. K. (1) odpowiedział, że nie przejdzie, ponieważ wygląda na "pedała". Pomimo tych słów P. Ż. (1) chciał ominąć W. K. (1), jednakże został przez niego zakatowany. P. Ż. (1) próbował się bronić, mówił do napastnika, aby się uspokoił, że nie chce wdawać się w żadne bijatyki. Nic to jednak nie dało. Obaj przewrócili się na podłogę, gdzie W. K. (1) uderzył P. Ż. (1) rękami po twarzy i ciele. P. Ż. (1) starał się unikać ciosów. Zaraz też dobiegł do nich najpierw jeden mężczyzna, który zaczął kopać P. Ż. (1) po głowie, a następnie kilku innych mężczyzn, którzy również zaczęli go kopać. Zrobiło się ogólne zamieszanie. Z pomocą E. D. (1) P. Ż. (1) udało się wstać z podłogi. W tym czasie będąca tam D. W. (1) wzięła klucze od stojącej za barem (...) i tylnym wyjściem wyprowadziła P. Ż. (1) i E. D. (1) z tego lokalu. P. Ż. (1) był w szoku, krwawił, szybko udał się do swojego mieszkania na ulicy (...), a następnie na izbę przyjęć do szpitala w U.. W wyniku tego zdarzenia P. Ż. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rany głowy, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego okolicy szyi po stronie lewej 2x3 cm, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy łokcia lewego 3x4cm, stłuczenia nosa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego (k-12,13) oraz na podstawie zeznań świadków P. Ż. (1) (k- 180a,181), E. D. (1) (k-181a,182,183), B. F. (1) (k- 193a,194), D. W. (1) (k-210a,211) oraz w części na podstawie zeznań świadków E. R. (k- 183a,184), K. K. (k- 184), P. Z. (k- 17,72), M. S. (k-20,88) i K. P. (k- 186).

Oskarżony W. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. W swoich wyjaśnieniach podał, że nie było go w tym dniu w lokalu R., że prawdopodobnie był w domu, że nie jest w stanie powiedzieć, gdzie wtedy był. Wyjaśnił, iż nic mu nie jest wiadomo w sprawie pobicia P. Ż. (1), że nie znał go wcześniej i że poznał go dopiero podczas konfrontacji na policji. Podał, iż w tym czasie spotykał się już z P. J.. (wyjaśnienia oskarżonego W. K. k- 175a)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Ten fakt, że oskarżony przebywał w nocy 23 sierpnia 2014 roku w barze (...) w U. potwierdzili w swoich zeznaniach świadkowie P. Z. (k- 17,72), M. S. (k-20,88), E. R. (k- 183a,184), K. K. (k- 184), K. P. (k-186), B. F. (1) (k- 193a, 194) i D. W. (1) (k- 210a,21). Z zeznań powyżej wymienionych świadków wynika wprost, iż oskarżony W. K. (1) przebywał tej nocy w lokalu R., a z zeznań świadków K. K. i D. W. (1) wynika ponadto, iż oskarżony był w lokalu razem z P. J.. Bezpośredni świadek zdarzenia D. W. (1) zeznała, iż wcześniej oskarżony W. K. (1) i P. J. przebywali na 18-tych urodzinach u E. G., a następnie udali się do baru (...), gdzie ona też przysła. Świadek D. W. (1) zeznała, iż widziała jak oskarżony szarpał się z P. Ż. (1). Zeznała, iż to zdarzenie działo się bardzo szybko, a ona następnie wzięła klucz od tylnych drzwi od M. S. i wyprowadziła P. Ż. (1) z lokalu. Ten fakt potwierdza w swoich zeznaniach świadek E. D. (1). Zeznała ona, iż P. Ż. (1) został pobity przez chłopaka o nazwisku K., z tym iż podała, że ona osobiście nie znała wcześniej tego chłopaka , a o tym, że nazywa się K. powiedział jej kolega, kilka dni po zdarzeniu. Świadek E. D. (1) zeznała, iż w ucieczce z lokalu pomagała im jakaś dziewczyna, która otworzyła drzwi od tylnego wyjścia. Co w całości potwierdzają zeznania świadka D. W. (1), która ponadto zeznała tak jak i E. D. (1), iż oskarżony był z dziewczyną, z tym że E. D. (1) nie znała tej dziewczyny z imienia i nazwiska, natomiast D. W. (1) zeznała, iż była to P. J.. Zeznania obu tych świadków korelują z zeznaniami pokrzywdzonego P. Ż. (1). Zeznał on, iż nie znał napastników i że inne osoby, które przebywały w tym czasie w barze powiedziały mu, że został pobity przez braci K.. P. Ż. (1) będąc bezpośrednio konfrontowany z W. i T. K. rozpoznał, iż osobą, która bez powodu zaatakowała go w barze (...) był oskarżony W. K. (1). Pokrzywdzony zeznał, iż pamięta W. K. (1) ponieważ przez kilka minut szamotali się na podłodze. P. Ż. (1) nie był jednak w stanie rozpoznać ani tego chłopaka , który pierwszy do nich dobiegł i zaczął go kopać po głowie, ani następnych, którzy przybiegli potem i też go kopali. Ten fakt, iż było tam co najmniej pięciu

mężczyzn potwierdzili w swoich zeznaniach świadkowie D. W. (1) i B. F. (1). Świadek B. F. (1) zeznała, iż widziała jak kilka osób się szamotało, gdy wróciła do sali zobaczyć czy jest tam jeszcze E. D. (1). Świadek ten zeznała, iż wśród tych osób rozpoznała braci W. i T. K. oraz P. Z.. Zeznała, iż nie widziała tam ani E. D. (1), ani P. Ż. (1). Świadek ten zeznała, iż szybko wyszła z lokalu i udała się do domu. (zeznania świadków P. Ż. k- 180a,181, E. D. k-181a,182,183, B. F. k- 193a,194 i D. W. k-210a,211).

Zdaniem sądu świadek B. F. (1) widziała co działo się w lokalu zaraz po tym jak P. Ż. (1) i E. D. (1) zostali z niego wyprowadzeni przez D. W. (1), a na sali znajdowali się pozostali uczestnicy zdarzenia.

W ocenie sądu linia obrony przyjęta przez oskarżonego okazała się całkowicie niewiarygodna. Gdyż był on w nocy 23 sierpnia 2014r. widziany w lokalu R. przez świadków P. Z., M. S., E. R., K. K. i K. P.. Natomiast świadek D. W. (1) zeznała, iż widziała jak szamotał się z P. Ż. (1), a świadek B. F. (1) zeznała, iż widziała go bezpośrednio po szamotaninie.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego P. Ż. (1) (k-180a,181) oraz świadków E. D. (1) (k-181a,182,183), D. W. (1) (k-210a,211) i B. F. (1)(k-193a-194). Osoby te zeznały o okolicznościach, które widziały, ich zeznania wzajemnie ze sobą korelują, jak również nie zawierają sprzeczności, które dyskredytowałyby ich moc dowodową. Ponadto P. Ż. (1) i E. D. (1) nie znali wcześniej oskarżonego, toteż nie mieli powodu, aby zeznawać przeciwko niemu, gdyby do takiego zdarzenia z udziałem oskarżonego nie doszło.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków E. R. (k- 183a,184) i K. K. (k- 184). Świadców ci zeznali, iż widzieli w tym dniu oskarżonego na dyskotecce w barze (...) co zostało potwierdzone zeznaniami innych powołanych powyżej świadków.

Sąd w części dał wiarę zeznaniom świadków P. Z. (k- 17,72), M. S. (k-20,88) i K. P. (k-186). Zdaniem sądu świadkowie ci dobrze widzieli, kto uczestniczył w pobiciu P. Ż. (1). Z niewiadomych jednak sądowi powodów chcieli ukryć ten fakt. Wszyscy oni stali w bardzo bliskiej odległości od zdarzenia i mieli dobrą widoczność. Możliwe, że chcieli chronić osobę oskarżonego lub pozostałych biorących z nim udział w bójce mężczyzn i nie obciążać ich swoimi zeznaniami. O czym mogą świadczyć, zeznania świadka E. D. (1), która zeznała, iż P. Z. rozmawiał z nią o tej sprawie telefonicznie i namawiał, aby nie mówiła, kto brał udział w pobiciu P. Ż. (1). (zeznania świadka E. D. k- 182a).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. J. (k- 183). Świadek ten zeznała, iż nie było jej tego dnia z W. K. (1) w barze (...). Zeznaniami tego świadka przeczą jednak zeznania świadków K. K. i D. W. (1). Świadców ci widzieli w tym dniu P. J. w barze (...) tak jak i widzieli tam oskarżonego W. K. (1).

Z kolei świadkowie M. K. (k- 185) i A. S. (k- 185a,186) zeznali, iż w dniu 23 sierpnia 2014r. pracowali w barze (...) na ochronie oraz że około godziny 2:00 w nocy właściciel P. Z. pozwolił im pójść do domu. Zeznali, iż gdy byli w lokalu nie widzieli tam oskarżonego, jednakże zeznali, iż mógł on przyjść po ich wyjściu. Podali, iż nie byli świadkami żadnej awantury, a o tym, że doszło tam do szamotaniny dowiedzieli się następnego dnia. B. jest w sprawie innych dowodów, które świadczyłyby o tym, iż świadkowie ci zeznają nieprawdę. Świadców B. F. (1) i D. W. (1) zeznały, iż nie widziały tam w trakcie ani po szamotaninie ochroniarzy z tego baru.(zeznania świadków B. F. k- 193a, 194 i D. W. k- 210a,21).

W sprawie przesłuchano także świadków K. T. (1) (k-194a), A. T. (k- 201a), P. T. (k- 201a), P. D. (k- 202) i M. M. (k- 202). Kobiety te zeznały, iż w dniu 23 sierpnia 2014r. przebywały w barze (...), że odbywał się tam wieczór panieński K. T. (2). Zeznały, iż nie widziały czy w barze był oskarżony, ponieważ było tam dużo osób, a one około godziny 1:00 -2:00 wyszły z baru.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał oskarżonego W. K. (1) za winnego tego, że w dniu 23 sierpnia 2014r. w lokalu R. w U. pow. (...) działając wspólnie z dotychczas nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu P. Ż. (1) w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu kilka uderzeń ręką powodując u niego obrażenia w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego okolicy szyi po stronie lewej 2x3 cm, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy łokcia lewego 3x4cm, stłuczenia nosa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art.

156 §1 kk lub art. 157 § 1 kk co stanowi przestępstwo z art. 158 §1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł od oskarżonego W. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego P. Ż. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 4.000,00 złotych.

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił, jak również spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Oskarżony W. K. (1) był już dwukrotnie karany za udział w bójce. Wyrokiem tut. sądu z dnia 14 stycznia 2014r. sygn. akt. VI K 283/13 został skazany na karę ograniczenia wolności (k- 167), natomiast wyrokiem z dnia 17 lutego 2014r. sygn. akt. VI K 238/13 na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (k-165).

W przedmiotowej sprawie sąd wymierzył oskarżonemu karę bezwzględną 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd z uwagi na treść art. 69 § 1 kk nie mógł wymierzyć oskarżonemu W. K. (1) kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jak również w ocenie sądu postawa oskarżonego, który w niewielkich odstępach czasu w 2013 roku popełnił dwa przestępstwa z art. 158 kk, za które wymierzono mu odpowiednio karę ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, nie wskazuje na to, iż poddał się procesowi resocjalizacji. Bowiem kolejnego przestępstwa pobicia dopuścił się już 23 sierpnia 2014r. Również następne skazania opisane w karcie karnej (k-136,137) wskazują na to, iż kary grzywny oraz kary ograniczenia wolności nie spełniły wobec oskarżonego celów wychowawczych.

Ponadto na chuligański charakter zachowania oskarżonego wskazuje to, iż nie znał wcześniej pokrzywdzonego, nie miał powodu, aby go zaczepiać, ani tym bardziej pobić wspólnie z nieustalonymi osobami. Oskarżony miał już wówczas na koncie powyżej opisane wyroki za pobicie, pomimo tego ponownie zaatakował przypadkowego chłopaka na dyskotecce tylko z tego powodu, że ten miał wyglądać jak "pedał". Takie zachowanie oskarżonego, do którego przyłączyła się następnie kolejna osoba oraz inne nieustalone osoby, wskazuje na wysoki poziom demoralizacji.

Toteż w ocenie sądu kara 4 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności powinna spełnić wobec oskarżonego cele wychowawcze, a przede wszystkim zapobiec popełnieniu podobnych przestępstw na przyszłość.

Sąd uznał, iż oskarżony spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego okolicy szyi po stronie lewej 2x3 cm, otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe okolicy łokcia lewego 3x4cm, słuczenia nosa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni.

W ocenie sądu obrażenia w postaci rany głowy powstały u pokrzywdzonego w wyniku kopania go przez nieustalone osoby w głowę, podczas, gdy leżał na podłodze i był bity przez oskarżonego po twarzy i ciele. Zdaniem sądu zadośćuczynienie w kwocie 4 tyś. złotych powinno zadośćuczynić pokrzywdzonemu za doznaną od oskarżonego krzywdę.

Jako okoliczność obciążającą przy wymierzeniu kary Sąd przyjął to, że oskarżony był już karany (karta karna k-136,137)

Orzeczenie o kosztach sądowych i opłacie sądowej oraz zasądzonych pokrzywdzonemu kosztów procesu oparto na powołanych w pkt. III i IV wyroku przepisach prawa.

Zarządzenie: 27.07.2017r.

Odpis uzasadnienia z odpisem wyroku doręczyć:

- oskarżonemu W. K. z pouczeniem o apelacji